

Locus Iste (A. Bruckner)

Deze Latijnse tekst wordt doorgaans gebruikt bij de wijding van een kerk of kapel, en Anton Bruckner componeerde dit motet in 1869 dan ook voor de wijding van de votiv-kapel van de nieuwe kathedraal in het Oostenrijkse Linz, waar hij als organist werkzaam was.

De opbouw en structuur van de compositie verraadt overeenkomsten met elementen uit de architectuur, Bruckner legt een basis met een eenvoudige aan Mozart denkende chromatiek (*Ave Verum*) maar bouwt daar al snel typisch Bruckneriaanse vormen op. Middenin ontstaat een spanningsboog waarin de stemmen zonder basis lijken te zweven, en in het slot wordt God benadrukt in het melisma (de reeks verschillende noten op één lettergreep) en de hele maat rust die er op volgt.

Vertaling:

Locus iste a Deo factus es
inaestimabile sacramentum
irreprehensibilis est

Deze plaats is door God gemaakt
een onschatbaar sacrament
het is onberispelijk